

اندازه‌گیری بهره‌وری در واحدهای دانشگاهی و رتبه‌بندی آنها بر اساس مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها و شاخص مالم کوئیست

دکتر نقی شجاع* دکتر مهدی فلاح جلودار** محمد حسین درویش متولی***

تاریخ دریافت: ۳۰ ۸۹/۶/۱۰ تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۰/۳۰۱۵

چکیده

ارزیابی عملکرد واحدهای دانشگاهی منطقه ۱۲ دانشگاه آزاد اسلامی و بررسی کارایی آنها هدف اصلی این مقاله است که با بهره‌گیری از تحلیل پوششی داده‌ها در قالب مدل‌های BCC و AP انجام می‌شود. همچنین با استفاده از شاخص بهره‌وری مالم کوئیست پیشرفت یا پسرفت عملکرد آنها تعیین شده است. دوره زمانی مطالعه سال‌های ۱۳۸۸-۱۳۸۴ می‌باشد. نتایج حاصل از مدل تحلیل پوششی داده‌ها نشان می‌دهد که در طی دوره مورد بررسی عملکرد سه واحد دانشگاهی بوئین زهرا، فیروزکوه و ورامین نسبت به سایر واحدها مطلوب‌تر بوده و این واحدها به عنوان واحدهای مرجع برای دیگر واحدها محسوب می‌شوند. در ضمن با بهره‌گیری از شاخص مالم کوئیست مشخص شد که واحدهای پردیس، قزوین، فیروزکوه، نظرآباد و هشتگرد پیشرفت قابل ملاحظه‌ای در سال‌های اخیر داشته‌اند.

طبقه‌بندی JEL: C60 D24

واژه‌های کلیدی: ارزیابی؛ کارایی؛ تحلیل پوششی داده‌ها؛ ضریب بهره‌وری مالم کوئیست؛ واحدهای دانشگاهی منطقه ۱۲.

۱- این مقاله مستخرج از طرح پژوهشی با همین عنوان می‌باشد که با حمایت دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه انجام یافته است.

* استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فیروزکوه، گروه ریاضیات، فیروزکوه، ایران [نویسنده مسئول]

Email: nashoja@iaufb.ac.ir

** استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فیروزکوه، گروه ریاضیات، فیروزکوه، ایران

*** مدرس و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فیروزکوه، گروه مدیریت صنعتی،

Email: mh_darvish@yahoo.com

فیروزکوه، ایران.

۱- مقدمه

دانشگاه آزاد اسلامی با ایجاد فرصت‌های آموزشی طی ۲۹ سال گذشته توانسته نیمه از آموزش عالی ایران را بر عهده بگیرد و به عنوان بزرگ‌ترین آموزش عالی غیر دولتی در ایران تلقی شود. در حال حاضر دانشگاه آزاد اسلامی دارای بیش از ۴۰۰ واحد دانشگاهی و آموزشی می‌باشد که در قالب ۱۶ منطقه فعالیت می‌کنند. این دانشگاه به عنوان بزرگ‌ترین مجتمع آموزشی جهان دارای بیش از ۱/۷ میلیون دانشجو، ۳۰ هزار عضو هیئت علمی، ۲۰ میلیون متر مربع فضای عمرانی و آموزشی و ۵۰ مرکز رشد و فناوری می‌باشد.

اگر دانشگاه آزاد به عنوان یک سیستم بزرگ در نظر گرفته شود، دانشجویان و منابع مالی به عنوان ورودی سیستم است که با همکاری اعضای هیئت علمی جذب شده و پس از ارائه آموزش‌های لازم به عنوان افراد دانش‌آموخته و پژوهشگر به جامعه تحویل داده می‌شوند.

لازمه بقای یک سیستم، پویا بودن آن و ارتباط مستمر با محیط و نیز وجود فرایند بازخورد در آن است و به همین دلیل نیز دانشگاه می‌بایست برای اجرای هرچه بهتر وظایف خود، عملکرد گذشته را مورد تحلیل قرار داده و با ارزیابی، نقاط قوت و ضعف خود را شناخته و نسبت به تقویت نقاط قوت و رفع نقاط ضعف اقدام نماید.

در این مقاله سعی شده است که با استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها و به وسیله مدل BCC با ماهیت خروجی، مقایسه واحدهای دانشگاهی منطقه ۱۲ دانشگاه آزاد اسلامی، از نقطه نظر کارایی انجام شده، نهاده و ستاده‌های هر واحد مورد ارزیابی قرار گیرند، به همین منظور واحدهای تصمیم‌گیرنده نسبت به یکدیگر از لحاظ شهریه دریافتی و نسبت دانشجو به استاد به عنوان ورودی و نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی، نسبت تعداد مقالات، کتب و طرح‌های پژوهشی به اعضای هیئت علمی و سرانه فضای عمرانی مسقف ایجاد شده به تعداد دانشجویان به عنوان خروجی‌های هر واحد مورد بررسی و مقایسه قرار خواهند گرفت و از نظر عملکرد واحدهای دانشگاهی به دو دسته ی کارا و ناکارا تقسیم می‌شوند و برای رسیدن واحدهای ناکارا به مرز کارایی پیشنهادهایی ارائه می‌گردد. سپس با استفاده از مدل AP رتبه بندی واحدها بر اساس نتایج حاصل از هر دو مدل فوق انجام می‌گیرد. در نهایت با بهره‌گیری از شاخص مالم کوئیست میزان پیشرفت یا پسرفت واحدها را شناسایی می‌کنیم.

این مقاله به صورت زیر سازمان یافته است: در بخش دوم مدل‌های تحلیل پوششی

داده‌ها و رتبه بندی صورت می‌گیرد. در بخش سوم ارزیابی دوازده واحد دانشگاهی در منطقه دوازده دانشگاه آزاد اسلامی مورد بررسی قرار خواهد گرفت و در بخش چهارم نتیجه گیری نهایی ارائه شده است.

۲- مبانی نظری

تحلیل پوششی داده‌ها

تحلیل پوششی داده‌ها یک روش ناپارامتری برای ارزیابی واحدهای هم جنس می‌باشد که اولین بار در سال ۱۹۷۸ توسط کوپر و همکاران^۲ (کوپر، ۲۰۰۷)، برای ارزیابی یک مرکز آموزشی در آمریکا تحت عنوان مقاله CCR، ابداع گردید. در ادامه بنکر و همکاران^۳ (بنکر، ۱۹۸۶) این روش را تحت عنوان مقاله BCC، توسعه دادند. در روش تحلیل پوششی داده‌ها با تعریف ورودی‌ها و خروجی‌های همسان برای تمام واحد تصمیم‌گیری (DMU) آنها را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. در مدل با ماهیت ورودی نمره یک به واحدهای کارا اختصاص می‌یابد و واحدهای ناکارا نمره‌ای در بازه (۱ و ۰) اخذ می‌کنند. در مدل با ماهیت خروجی واحدهای کارا نمره کارایی یک و واحدهای ناکارا نمره کارایی بیش از یک را اختیار می‌کنند (اندرسون، ۱۹۹۳). در مسائل کاربردی ممکن است بیش از یک واحد کارا شوند، در این صورت مساله تمایز بین این واحد مطرح می‌شود. اندرسون و پیترسون (اندرسون^۴، ۱۹۹۳) مدل AP را برای رتبه بندی واحدهای کارا معرفی کرده‌اند. برای توضیح بیشتر به مراجع (فلاح، ۱۳۸۳) و (آدلر، ۲۰۰۲) مراجعه نمایید.

فرض کنید n واحد تصمیم‌گیرنده هر یک با m ورودی و s خروجی مد نظر باشند. در این صورت $X_j = (x_{1j}, \dots, x_{mj})$ و $Y_j = (y_{1j}, \dots, y_{sj})$ بردارهای ورودی و خروجی DMU j می‌باشند. در این صورت مجموعه امکان تولید^۵ (جهانشاهلو، ۱۳۸۵) به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$T = \{ (X, Y) \mid X \text{ نامنفی بتواند } Y \text{ نامنفی را تولید کند} \}$$

با پذیرش اصول شمول مشاهدات^۶، تحدب^۷، بازده به مقیاس ثابت^۸، امکان پذیری^۹، و

1- Cooper

۲- Benker

۳- Anderson, Peterson

1- Production Possibility Set

2- Non empty

3- Convexity

کمینه برون یابی مدل CCR به صورت زیر معرفی می گردد، (فرم پوششی مدل CCR با ماهیت ورودی):

$$\min y_0 = \text{ " } \quad (1)$$

s.t.

$$\sum_{j=1}^n \} y_{rj} \geq y_{r0} \longrightarrow r = 1, 2, \dots, s$$

$$\sum_{j=1}^n \} x_{ij} \leq \text{ " } x_{i0} \longrightarrow i = 1, 2, \dots, m$$

$$\} \geq 0 \longrightarrow j = 1, 2, \dots, n$$

" آزاد در علامت

با حذف اصل بازده به مقیاس ثابت مدل فوق به مدل BCC تبدیل می شود که فرم پوششی این مدل با ماهیت ورودی به صورت زیر است (مهرگان، ۱۳۸۳):

$$\min y_0 = \text{ " } \quad (2)$$

s.t.

$$\sum_{j=1}^n \} y_{rj} \geq y_{r0} \longrightarrow r = 1, 2, \dots, s$$

$$\sum_{j=1}^n \} x_{ij} \leq \text{ " } x_{i0} \longrightarrow i = 1, 2, \dots, m$$

$$\sum_{j=1}^n \} = 1$$

$$\} \geq 0$$

" آزاد در علامت

برای رتبه بندی واحدهای کارا، مدل AP با ماهیت ورودی به صورت زیر می باشد.

4- Constant Return to

5- Possibility

6- Minimality

$$MinWo = "$$

S.T :

$$\sum_{\substack{j=1 \\ j \neq p}}^n \} y_{rj} \leq x_{io}, i = 1, \dots, m \quad (3)$$

$$\sum_{\substack{j=1 \\ j \neq p}}^n \} y_{rj} \geq y_{ro}, r = 1, \dots, s$$

$$\} j \geq 0, j \neq o, j = 1, \dots, n$$

شاخص مالم کوئیست

فار، گروسکوف، لیندگرن، و رووس^{۱۱} (۱۹۹۲)، با فرض بازده به مقیاس ثابت، نشان دادند که اندیس مالم کوئیست نیز قابل

تجزیه به دو مؤلفه مشابه تغییرات تکنولوژی و تغییرات کارایی است (تان، ۲۰۰۷). در واقع فرمول شاخص مالم کوئیست را با عملیات ساده ریاضی به صورت زیر درآورده اند:

$$m_o(Y_s, X_s, Y_t, X_t) = \frac{d_o^t(Y_t, X_t)}{d_o^s(Y_t, X_t)} \times \left[\frac{d_o^s(Y_t, X_t)}{d_o^t(Y_t, X_t)} \times \frac{d_o^s(Y_s, X_s)}{d_o^t(Y_s, X_s)} \right]^{\frac{1}{2}}$$

$$= EC \times TC$$

این تجزیه به خاطر نام نویسندگان مقاله به نام تجزیه *FGLR* معروف است. در این معادله کسر خارج از براکت، تغییرات کارایی، *EC* را در زمان‌های *t* و *s* اندازه گیری می‌نماید، به عبارت دیگر تغییرات کارایی نشان دهنده نسبت کارایی در زمان *t* به کارایی در زمان *s* است و قسمت داخل براکت در معادله فوق تغییرات تکنولوژیکی، *TC* را اندازه گیری می‌نماید که برابر با میانگین هندسی تغییرات تکنولوژی در دو دوره *t* و *s* است. کسر اول داخل براکت نشان دهنده تکنولوژی زمان *t* و کسر دوم مربوط به تکنولوژی زمان *s* می‌باشد (زاهدی، ۱۳۸۶).

$$\text{تغییرات کارایی} = \frac{d_o^t(Y_t, X_t)}{d_o^s(Y_t, X_t)}$$

$$\text{تغییرات تکنولوژیکی} = \left[\frac{d_o^s(Y_t, X_t)}{d_o^t(Y_t, X_t)} \times \frac{d_o^s(Y_s, X_s)}{d_o^t(Y_s, X_s)} \right]^{\frac{1}{2}}$$

در ماهیت خروجی محور، M_i واضح است که می توان اعداد به دست آمده برای هر مؤلفه را به صورت زیر تفسیر نمود:

$$\begin{aligned} EC > 1 &\Leftarrow \text{کارایی واحد مورد نظر بیشتر شده است.} \\ EC < 1 &\Leftarrow \text{کارایی واحد مورد نظر کمتر شده است.} \\ EC = 1 &\Leftarrow \text{کارایی واحد مورد نظر تغییری نکرده است.} \end{aligned}$$

و

$$\begin{aligned} TC > 1 &\Leftarrow \text{تکنولوژی در زمان } s \text{ نسبت به زمان } t \text{ پیشرفت نموده است.} \\ TC < 1 &\Leftarrow \text{تکنولوژی در زمان } s \text{ نسبت به زمان } t \text{ پسرفت نموده است.} \\ TC = 1 &\Leftarrow \text{تکنولوژی در زمان } s \text{ نسبت به زمان } t \text{ تغییری نکرده است.} \end{aligned}$$

واضح است که در ماهیت ورودی محور، M_i برعکس نتایج فوق حاصل می شود (چن^{۱۲}، ۲۰۰۴).

پس از اجرای مدل BCC به دنبال آن هستیم که آیا واحدهای مختلف دانشگاهی منطقه ۱۲ دانشگاه آزاد اسلامی با توجه به نوع عملکردشان در طی سالهای مختلف دارای پیشرفت بوده اند؟ بر این اساس با بهره گیری از شاخص مالم کوئیست به تحلیل پیشرفت یا پسرفت عملکرد پرداخته می شود. با این کار مدیریت واحدهای دانشگاهی می توانند عملکرد خود را بهتر تجزیه و تحلیل کنند و نقاط ضعف و قوت خود را شناسایی نمایند. شاخص مورد استفاده به شرح ذیل می باشد:

$$m_o(Y_s, X_s, Y_t, X_t) = \left[\frac{d_o^s(Y_t, X_t)}{d_o^s(Y_s, X_s)} \times \frac{d_o^t(Y_t, X_t)}{d_o^t(Y_s, X_s)} \right]^{\frac{1}{2}} \quad (4)$$

اکنون ارزیابی تغییر بهره وری DMU ها را با استفاده از DEA و بکارگیری شاخص مالم کوئیست در حالت کلی شرح می دهیم. فرض می کنیم n واحد تصمیم گیری (DMU) را داریم که هر کدام m ورودی را برای

تولید s خروجی مصرف می نمایند. به علاوه فرض می کنیم بردارهای ورودی و خروجی واحدی مانند DMU_j ($j = 1, 2, \dots, n$) به صورت زیر نشان داده شود:

$$Y_j = (y_{1j}, y_{2j}, \dots, y_{sj}) \quad , \quad X_j = (x_{1j}, x_{2j}, \dots, x_{mj})$$

در ادامه بردارهای ورودی و خروجی DMU_j را در زمان t به صورت (X_j^t, Y_j^t) و در زمان $t + 1$ به صورت (X_j^{t+1}, Y_j^{t+1}) در نظر می گیریم.

شاخص مالم کوئیست واحد تصمیم گیری 0 در ماهیت ورودی به صورت زیر تعریف می شود:

$$MI_o = \left[\frac{D_o^t(X_o^{t+1}, Y_o^{t+1})}{D_o^t(X_o^t, Y_o^t)} \times \frac{D_o^{t+1}(X_o^{t+1}, Y_o^{t+1})}{D_o^{t+1}(X_o^t, Y_o^t)} \right]^{\frac{1}{2}}$$

که در آن $D_o^t(X_o^t, Y_o^t)$ کارایی تکنیکی واحد تصمیم گیری 0 می باشد که با استفاده از مدل CCR در ماهیت ورودی و با استفاده از داده های دوره t نسبت به مرز کارایی دوره t محاسبه میشود.

کارایی تکنیکی $D_o^t(X_o^t, Y_o^t)$ با استفاده از مدل زیر محاسبه می گردد:

$$D_o^t(X_o^t, Y_o^t) = \text{Min } \theta_o \quad (1)$$

$$s.t: \sum_{j=1}^n \theta_j x_{ij}^t - \theta_o x_{io}^t \leq 0 \quad i = 1, 2, \dots, m$$

$$\sum_{j=1}^n \theta_j y_{rj}^t \geq y_{ro}^t \quad r = 1, 2, \dots, s$$

$$\theta_j \geq 0 \quad j = 1, 2, \dots, n; \quad \theta_o$$

بنابراین کارایی تکنیکی واحد تصمیم گیری 0 ، مقدار بهینه مدل فوق می باشد: (یعنی

$$(D_o^t(X_o^t, Y_o^t) = \theta_o^*$$

کارایی تکنیکی $(D_o^t(X_o^{t+1}, Y_o^{t+1}))$ برای واحد تصمیم گیری 0 با استفاده از مدل زیر

محاسبه می شود:

$$D_o^t(X_o^{t+1}, Y_o^{t+1}) = \text{Min } \theta_o \quad (2)$$

$$S.t: \sum_{j=1}^n \theta_j x_{ij}^t - \theta_o x_{io}^{t+1} \leq 0 \quad i = 1, 2, \dots, m$$

$$\sum_{j=1}^n \theta_j y_{rj}^t \geq y_{ro}^{t+1} \quad r = 1, 2, \dots, s$$

$$\theta_j \geq 0 \quad j = 1, 2, \dots, n; \quad \theta_o$$

کارایی تکنیکی $D_o^{t+1}(X_o^t, Y_o^t)$ برای واحد تصمیم گیری θ با استفاده از مدل زیر محاسبه می‌گردد:

$$D_o^{t+1}(X_o^t, Y_o^t) = \text{Min } \theta_o \quad (3)$$

$$S.t: \sum_{j=1}^n \theta_j x_{ij}^{t+1} - \theta_o x_{io}^t \leq 0 \quad i = 1, 2, \dots, m$$

$$\sum_{j=1}^n \theta_j y_{rj}^{t+1} \geq y_{ro}^t \quad r = 1, 2, \dots, s$$

$$\theta_j \geq 0 \quad j = 1, 2, \dots, n; \quad \theta_o$$

کارایی تکنیکی $D_o^{t+1}(X_o^{t+1}, Y_o^{t+1})$ برای واحد تصمیم گیری θ با استفاده از مدل زیر محاسبه می‌گردد:

$$D_o^{t+1}(X_o^{t+1}, Y_o^{t+1}) = \text{Min } \theta_o \quad (4)$$

$$S.t: \sum_{j=1}^n \theta_j x_{ij}^{t+1} - \theta_o x_{io}^{t+1} \leq 0 \quad i = 1, 2, \dots, m$$

$$\sum_{j=1}^n \theta_j y_{rj}^{t+1} \geq y_{ro}^{t+1} \quad r = 1, 2, \dots, s$$

$$\theta_j \geq 0 \quad j = 1, 2, \dots, n; \quad \theta_o$$

لذا برای محاسبه تغییر بهره وری لازم است چهار مدل DEA فوق حل گردد. (شجاع، ۱۳۸۹).

از تحلیل پوششی داده‌ها در مطالعات مختلف استفاده می‌شود.

کاربرد DEA در محاسبه کارایی دانشکده‌های دانشگاه تربیت معلم تهران، توسط جهانشاهلو و علیرضائی (۲۰۰۲) در دانشگاه تربیت معلم تهران انجام گرفت. عیسی خانی و همکاران در سال (۱۳۸۱) کارایی دانشکده‌ها را محاسبه کرده اند. گروه اقتصادی دانشگاه Calgary کانادا از روش DEA برای تعیین میزان کارایی واحدهای آکادمیک دانشگاه فوق استفاده نمودند^{۱۳}. کاربرد DEA در ارزیابی کارایی دانشکده‌های آموزشی^{۱۴} در کانادا انجام گرفت^{۱۵}.

۴- روش تحقیق

در این مقاله ارزیابی عملکرد ۱۲ واحد دانشگاهی در مهرماه ۱۳۸۴ الی شهریور ماه ۱۳۸۹ صورت می‌پذیرد، بنابراین نخست متغیرهای مورد مطالعه معرفی می‌شود و سپس با استفاده از مدل BCC در تحلیل پوششی داده‌ها نمره کارایی هر یک از واحدهای دانشگاهی بدست می‌آید. با استفاده از مدل AP در تحلیل پوششی داده‌ها، واحدهای با نمره کارایی مطلوب رتبه بندی خواهد شد و در نهایت با بهره‌گیری از شاخص بهره‌وری مالیم کوئیست میزان پیشرفت یا پسرفت هر واحد دانشگاهی در طی زمان بحث میشود.

متغیرهای ورودی

در مدل‌هایی که برای مقایسه و ارزیابی کارایی واحدهای دانشگاهی منطقه ۱۲ دانشگاه آزاد اسلامی ارائه شد، مجموع شهریه دریافتی و نسبت دانشجوی به استاد در طی دوره مورد نظر به عنوان ورودی مدل معرفی شده است.

متغیرهای خروجی

نسبت استادیار به کل اعضای هیأت علمی واحدهای دانشگاهی طی دوره مورد نظر؛ ۲- نسبت تعداد مقالات، کتب و طرح‌های پژوهشی به اعضای هیأت علمی در واحدهای دانشگاهی در طی دوره مورد نظر؛ ۳- مجموع فضاهای عمرانی مسقف احداث شده به تعداد دانشجویان در واحدهای دانشگاهی در طی دوره مورد نظر. در جداول (۱) و (۲) اطلاعات مربوط به شاخص‌های ورودی و خروجی آورده شده

¹³ - van de pane

¹⁴ - NeW Brunseick

¹⁵ - D.F.coleman,F.J.Arcelus

است.

جدول ۱. داده‌های مربوط به ورودی

ردیف	واحد دانشگاهی	سال ۱۳۸۵		سال ۱۳۸۶		سال ۱۳۸۷		سال ۱۳۸۸	
		نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد	نسبت دانشجوی شهریه دریافتی به استاد
1	بونین زهرا	58.32	5805474541	41.28125	8794711832	10377775502	43.75675676	38.42105263	12238676881
2	پردیس	95.33928571	20233621121	973	1324000000	8428530000	115.7333333	71.24242424	16514000000
3	پرند	136.3855422	65632000000	75.07368421	49516865162	83499944016	74.37606838	77.03125	99821877592
4	تاکستان	131.2045455	23606080967	108.7094017	87623000000	143698000000	84.4893617	88.29054054	180132000000
5	دماوند	78.37735849	11813055803	96.92647059	48519369821	59895603175	96.38271605	110.1034483	81877782888
6	رودهن	87.13636364	60582601384	75.12802768	140284484346	174275917762	73.54180602	63.87962963	193073981014
7	شهر قدس	137.8486842	94148309617	70.44247788	72942535879	77647432490	76.26717557	84.73103448	110690441000
8	قزوین	91.85454545	79025794281	131.4615385	19432981377	280120535688	119.1485149	96.88412017	30793552292
9	قم	63.46511628	12745879556	83.60162602	94450110362	1201179706599	78.6962963	71.34782609	115153192758
10	کرج	82.58947368	35191552799	61.65617433	22779241903	29812711363	66.69476082	64.04893617	374607120484
11	فیروزکوه	62.96273292	59007146540	62.18656716	72768186771	975609973692	60.36986301	54.8136646	122769808458
12	ورامین	199	5643188208	55.02793296	94016194446	115321711800	50.01010101	49.39512195	126690109192
13	نظرآباد	****	****	88.81818182	9228185210	11438508880	79	67.5	13139844690
14	هشتگرد	****	****	946	3403827808	9644124801	355.6666667	76.2	11946199742

جدول ۲. داده‌های مربوط به خروجی سال ۱۳۸۵

ردیف	واحد دانشگاهی	سال ۱۳۸۵			سال ۱۳۸۶			سال ۱۳۸۷			سال ۱۳۸۸		
		نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	نسبت استادیار به کل اعضای هیئت علمی	
1	بونین زهرا	0.4	0.125	7.51	8.28	0.27	0.46	0.43	0.17	0.43	0.45	0.01	4.69
2	پردیس	0.30	0.09	3.13	1.89	0	1	0.6	0.42	0.6	0.75	0.01	2.53
3	پرند	0.65	0.17	4.26	3.08	0.11	0.81	0.74	0.14	0.74	0.43	0.16	3.81
4	تاکستان	0.364	0.05	0.86	4.15	0.32	0.84	0.82	0.56	0.82	0.58	0.09	2.49
5	دماوند	0.478	0.23	4.22	0.75	0.13	0.85	0.79	0.09	0.79	0.44	0.18	2.60
6	رودهن	0.675	0.16	1.49	4.03	0.36	0.62	0.63	0.75	0.63	0.54	0.37	6.18
7	شهر قدس	1.01	0.08	3.27	2.51	0.27	0.87	0.84	0.26	0.84	0.84	0.35	2.47
8	قزوین	0.57	0.31	5.90	3.45	0.10	0.91	0.88	0.25	0.88	0.87	0.47	5.58
9	قم	0.69	0.25	3.46	6.77	0.35	0.94	0.88	0.43	0.88	0.53	0.32	6.94
10	کرج	0.36	0.60	2.78	3.88	0.43	0.69	0.70	0.30	0.70	0.68	0.35	5.95
11	فیروزکوه	0.418	0.48	6.94	3.35	1.11	0.47	0.47	0.83	0.47	0.49	1.02	51.02
12	ورامین	0.2	0.12	0.33	7.14	0.45	0.44	0.48	0.34	0.48	0.50	0.23	7.44
13	نظرآباد	0	0	0	0	0	0.27	0.23	0.28	0.23	0.21	0	5.90
14	هشتگرد	0	0	0	0	0.66	0	0.33	0.26	0.33	0.46	0.20	2.92

۵- نتایج تجربی

از مدل BCC با ماهیت خروجی برای ارزیابی کارایی عملکرد واحدهای دانشگاهی استفاده می‌شود. علت خروجی محور بودن مدل آن است که مدیریت کنترل بهتری بر خروجی‌ها داشته و بیشتر تمایل دارد برای بالا بردن کارایی، خروجی را افزایش دهد تا اینکه ورودی‌ها را کم کند.

برای به دست آوردن مدل کارایی مدل ثانویه (پوششی) مدل BCC به تعداد DMU اجرا شده است. نتایج میزان نمره کارایی واحدهای دانشگاهی با استفاده از مدل پوششی BCC اصلاح شده خروجی محور در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول ۳. نتایج حاصل از اجرای مدل BCC

ردیف	واحد دانشگاهی	نمره کارایی سال ۱۳۸۵	نمره کارایی سال ۱۳۸۶	نمره کارایی سال ۱۳۸۷	نمره کارایی سال ۱۳۸۸
۱	بوئین زهرا	۱.۰۰	۱.۰۰	۱.۰۰	۱.۰۰
۲	پردیس	۰.۶۱	۱.۰۰	۱.۰۰	۰.۷۳
۳	پرنده	۰.۴۲	۰.۵۴	۰.۵۸	۰.۴۹
۴	تاکستان	۰.۴۴	۰.۳۷	۰.۵۱	۰.۴۳
۵	دماوند	۰.۷۴	۰.۴۲	۰.۴۵	۰.۳۴
۶	رودهن	۰.۶۶	۰.۵۴	۰.۵۹	۰.۶۰
۷	شهر قدس	۰.۴۲	۰.۵۸	۰.۵۷	۰.۴۵
۸	قزوین	۰.۶۳	۰.۴۴	۰.۳۶	۰.۳۹
۹	قم	۰.۹۱	۰.۴۹	۰.۵۵	۰.۵۳
۱۰	کرج	۰.۷۰	۰.۶۶	۰.۶۵	۰.۵۹
۱۱	فیروزکوه	۰.۹۲	۰.۷۶	۱.۰۰	۱.۰۰
۱۲	ورامین	۱.۰۰	۰.۷۵	۰.۸۷	۰.۷۷
۱۳	نظرآباد	۰	۰.۹۱	۰.۸۵	۰.۹۱
۱۴	هشتگرد	۰	۰.۸۳	۰.۸۷	۰.۹۱

نتایج سال ۱۳۸۵: همان طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود واحدهای بوئین زهرا و ورامین با اخذ نمره کارایی ۱ به عنوان واحدهای کارا شناخته می‌شوند و سایر واحدها ناکارا خوانده می‌شوند. در بین واحدهای ناکارا عملکرد واحدهای قم و فیروزکوه نسبت به سایرین بهتر است و به مرز کارایی نزدیک تر هستند.

نتایج سال ۱۳۸۶: همان طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود عملکرد واحدهای بوئین زهرا و پردیس نسبت به سایر واحدها مطلوب تر است و این واحدها کارا هستند. سایر واحدها ناکارا می‌باشند و وضعیت چندان مناسبی ندارند. این واحدهای با مصرف استفاده از خود نتوانسته‌اند مطابق انتظار خروجی‌های مناسب داشته باشند.

نتایج سال ۱۳۸۷: واحدهای بوئین زهرا، پردیس و فیروزکوه بر اساس نتایج جدول کارا هستند و نتوانسته‌اند با تولید خروجی‌های مطلوب به مرز کارایی دست پیدا کنند. سایر واحدها ناکارا هستند.

نتایج سال ۱۳۸۸: واحدهای بوئین زهرا و فیروزکوه کارا هستند و نتوانسته‌اند با تولید خروجی‌های مطلوب به مرز کارایی دست پیدا کنند. سایر واحدها ناکارا می‌باشند. البته واحدهای نظر آباد و هشتگرد با تولیدات خوب خود توانسته به مرز کارایی نزدیک شود. رتبه بندی واحدهای دانشگاهی: پس از اجرای مدل BCC می‌توان نتایج حاصل را بر مبنای عملکرد و بر اساس مدل AP رتبه بندی کرد رسن و پیترسون برای رتبه بندی واحدهایی که کارایی، معادل یک دارند پیشنهاد کردند که محدودیت کوچکتر مساوی صفر مربوط به واحد تصمیم گیری مورد ارزیابی را از مدل حذف کنند که در این صورت مدل نسبی CCR با این تعدیل به فرم زیر خواهد شد.

$$Maxh_p = \sum_{r=1}^s u_r y_{ro}$$

$S.T :$

$$\sum_{i=1}^m v_i x_{io} = 1$$

$$\sum_{\substack{i=1 \\ j \neq 0}}^n u_r y_{rj} - \sum_{\substack{i=1 \\ j \neq 0}}^n v_i x_{ij} \leq 0, j = 1, \dots, n$$

$$U_r, V_i \geq 0, i = 1, \dots, m, r = 1, \dots, s$$

نتایج حاصل از اجرای مدل AP: همان گونه که مطرح شد برای رتبه بندی واحدهای مورد مطالعه از مدل AP استفاده می‌شود که نتایج حاصل از اجرای این مدل به صورت جدول زیر می‌باشد.

واحدهای کارا واحدهایی هستند که امتیاز کارایی آنها برابر یک می‌باشد و واحدهای غیر کارا با امتیاز کارایی کمتر از یک که کسب کرده‌اند قابل رتبه بندی هستند؛ اما

واحدهای کارا با توجه به امتیازی که کسب کرده‌اند با استفاده از روش اندرسون پیترسون رتبه بندی شده‌اند. در این روش به ازای هر واحد کارا، یک بار با یکی از مدل‌های تحلیل پوششی داده‌ها، بدون محدودیت مربوط به آن واحد و همچنین حذف متغیر بازده نسبت به مقیاس مدل حل می‌شود. آن گاه پس از حل مدل‌ها، همه واحدها را با هم مقایسه کرده و نتایج خروجی یعنی مقدار جواب بهینه، تعیین کننده رتبه واحدها از بیشترین به کمترین است. جواب نهایی مدل‌های مورد اشاره در جدول (۴) آمده است.

جدول ۴. نتایج حاصل از اجرای مدل AP

رتبه واحدها در سال ۱۳۸۸	رتبه واحدها در سال ۱۳۸۷	رتبه واحدها در سال ۱۳۸۶	رتبه واحدها در سال ۱۳۸۵	واحد دانشگاهی	ردیف
۲	۱	۱	۲	بوئین زهرا	۱
۵	۶	۲	۹	پردیس	۲
۱۰	۹	۱۰	۱۱	پرند	۳
۱۲	۱۲	۱۴	۱۰	تاکستان	۴
۱۴	۱۳	۱۳	۵	دماوند	۵
۷	۸	۹	۷	رودهن	۶
۱۱	۱۰	۸	۱۲	شهر قدس	۷
۱۳	۱۴	۱۲	۸	قزوین	۸
۹	۱۱	۱۱	۴	قم	۹
۸	۷	۶	۶	کرج	۱۰
۱	۲	۷	۳	فیروزکوه	۱۱
۶	۳	۵	۱	ورامین	۱۲
۳	۵	۳	۱۳	نظرآباد	۱۳
۴	۴	۴	۱۴	هشتگرد	۱۴

شاخص مالم کوئیست

آیا واحدهای مختلف دانشگاهی منطقه ۱۲ دانشگاه آزاد اسلامی با توجه به نوع عملکردشان طی سال‌های مختلف پیشرفت داشته‌اند؟ بر این اساس با بهره‌گیری از شاخص مالم کوئیست به تحلیل پیشرفت یا پسرفت عملکرد پرداخته می‌شود. با این کار مدیریت واحدهای دانشگاهی می‌توانند عملکرد خود را بهتر تجزیه و تحلیل کنند و نقاط ضعف و قوت خود را شناسایی کنند. لازم به ذکر است داده‌های مربوط به اجرای مدل مالم کوئیست

بر مبنای داده‌های مدل BCC می‌باشند. شاخص مورد استفاده به شرح زیر می‌باشد:

$$m_o(Y_s, X_s, Y_t, X_t) = \left[\frac{d_o^s(Y_t, X_t)}{d_o^s(Y_s, X_s)} \times \frac{d_o^t(Y_t, X_t)}{d_o^t(Y_s, X_s)} \right]^{\frac{1}{2}}$$

در جدول (۵) نتایج حاصل از اجرای شاخص مالم کوئیست ارائه شده است. نتایج ۱۳۸۶ - ۱۳۸۵: بر اساس نتایج حاصل از بهره‌گیری شاخص بهره‌وری مالم کوئیست مشاهده می‌شود که عملکرد واحدهای دانشگاهی طی سال‌های ۱۳۸۵ لغایت ۱۳۸۶ نسبت به دو سال قبل دارای پیشرفت بوده‌اند و این رشد در بین تمام واحدها ملموس است.

جدول ۵. بررسی پیشرفت و پسرفت عملکرد واحدها

ردیف	واحد دانشگاهی	عملکرد در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶		عملکرد در سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷		عملکرد در سال‌های ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸	
		وضعیت	نمره شاخص مالم کوئیست	وضعیت	نمره شاخص مالم کوئیست	وضعیت	نمره شاخص مالم کوئیست
۱	بوئین زهرا	پیشرفت +	۱.۱۶	پسرفت -	۰.۷۲	پسرفت -	۰.۹۸
۲	پردیس	پیشرفت +	۹.۴۵	پسرفت -	۰.۳۹	پیشرفت +	۱.۸۶
۳	پرند	پیشرفت +	۱.۹۹	پیشرفت +	۱.۰۰	پسرفت -	۰.۸۸
۴	تاکستان	پیشرفت +	۲.۴۰	پیشرفت +	۱.۵۰	پسرفت -	۰.۶۸
۵	دماوند	پیشرفت +	۱.۰۰	پسرفت -	۰.۸۵	پسرفت -	۰.۸۰
۶	رودهن	پیشرفت +	۱.۲۱	پیشرفت +	۱.۶۶	پسرفت -	۰.۹۸
۷	شهر قدس	پیشرفت +	۱.۷۴	پسرفت -	۰.۹۸	پسرفت -	۰.۷۵
۸	قزوین	پیشرفت +	۱.۳۴	پیشرفت +	۰.۸۳	پیشرفت +	۱.۸۹
۹	قم	پیشرفت +	۱.۰۸	پیشرفت +	۱.۰۸	پسرفت -	۰.۹۴
۱۰	کرج	پیشرفت +	۱.۲۸	پسرفت -	۰.۹۵	پسرفت -	۰.۸۵
۱۱	فیروزکوه	پیشرفت +	۱.۷۷	پسرفت -	۰.۵۹	پیشرفت +	۲.۷۴
۱۲	ورامین	پیشرفت +	۱.۲۷	پسرفت -	۰.۹۴	پسرفت -	۰.۹۶
۱۳	نظرآباد	***	***	***	***	پیشرفت +	۰.۶۸
۱۴	هشتگرد	***	***	***	***	پیشرفت +	۰.۷۷

*واحدهایی هستند که در سال‌های مورد بحث فعالیت نداشته‌اند.

نتایج ۱۳۸۷-۱۳۸۶: عملکرد واحدهای دانشگاهی در سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۸۶ نسبت به

سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۵ تنها چهار واحد (پرند، تاکستان، رودهن و قم) دارای پیشرفت بوده‌اند و نسبت به قبل رشد داشته‌اند. سایر واحدها نتوانسته‌اند نمره کارایی دو سال قبل خود را بدست آورند و دارای افت کارایی شده‌اند.

نتایج سال ۱۳۸۸-۱۳۸۷: عملکرد واحدهای دانشگاهی طی سال‌های ۱۳۸۸-۱۳۸۷ نسبت به سال‌های ۱۳۸۷-۱۳۸۶ تنها سه واحد (پردیس و فیروزکوه) دارای پیشرفت بوده‌اند و نسبت به قبل رشد داشته‌اند. سایر واحدها پیشرفت داشته‌اند.

۶- نتیجه گیری

در این مقاله برای ارزیابی عملکرد واحدهای دانشگاهی، از روش تحلیل پوششی داده‌ها که دارای پشتوانه علمی و تجربی قابل قبول در این زمینه می‌باشد استفاده شد. با توجه به نتایج بدست آمده در مورد کارا و ناکارا بودن واحدها، رؤسای واحدهای دانشگاهی کارا لازم است در مجموع به سمت کارایی بیشتر و بالاتر حرکت نموده، و رؤسای واحدهای فاقد کارایی لازم است با الگوبرداری از واحدهای مرجع خود به سمت مرز کارایی نسبی حرکت کنند. در تحقیق حاضر، این واحدها در مقایسه با یکدیگر و به صورت افقی، به عنوان واحدهای کارا و یا ناکارا شناخته شده‌اند. این واحدها ممکن است به صورت طولی و یا استاندارد با خود و یا با متغیرهای دیگری مورد بررسی قرار گیرند که در این صورت ممکن است نتایج کارایی و یا ناکارایی دیگری داشته باشند. زیرا این کارایی محاسبه شده یک کارایی نسبی می‌باشد و مطلقاً ثابت نمی‌باشد.

هر کدام از واحدهای دانشگاهی به منظور افزایش و بهبود در کارایی نسبی از طریق تعدیل در ورودی‌ها و یا خروجی‌های خود، باید به کارایی مقیاسی خود توجه کنند. بدین منظور واحدهای با کارایی مقیاسی نزولی لازم است بیشترین توجه خود را به کاهش ورودیها، واحدهای با کارایی مقیاسی ثابت لازم است بیشترین توجه خود را همزمان به کاهش ورودیها و افزایش خروجیها، و بالاخره واحدهای با کارایی مقیاسی صعودی لازم است بیشترین توجه خود را به افزایش ورودیها معطوف نمایند.

در میان واحدهای دارای کارایی نسبی، برخی دارای کارایی نسبی قوی و برخی دارای کارایی نسبی ضعیف هستند. بر این اساس پیشنهاد می‌شود که همه واحدهای دارای کارایی نسبی ضعیف با الگوبرداری از چه چیزی، به سمت عملکرد واحد دارای کارایی نسبی قوی حرکت کنند. در مجموع بر اساس نتایج بدست آمده عملکرد واحدهای بوئین زهرا،

فیروزکوه و ورامین نسبت به سایر واحدها بهتر بوده است و این واحدها می‌توانند به عنوان واحدهای مرجع برای دیگر واحدها باشند.

این نتایج چشم انداز روشن و مشخصی از توان واحدها و قسمت‌های زیر مجموعه آن به مدیریت ارائه می‌کند تا مدیران بر این اساس نسبت به ارزیابی عملکرد واحدها اقدام نموده و تصمیم‌های مقتضی را جهت تقویت نقاط و بهبود نواقص اتخاذ نمایند. با عنایت به این که رتبه بندی حاصل ناشی از کارایی در ۴ سال متوالی محاسبه گردید می‌توان برای قضاوت و با در نظر گرفتن کل نتایج، به ارزیابی جامع و همه جانبه‌ای دست یافت. همچنین مدیران واحدها می‌توانند میزان موفقیت هر یک از موارد مورد بررسی را با توجه به سیاست‌ها و وظایف مقطعی تعریف شده برای آنها مورد ارزیابی قرار دهند. از این رو می‌توان با بررسی نتایج و رتبه بندی انجام شده در این تحقیق در هر واحد دانشگاهی نقاط ضعف و قوت و توانمندی آن واحد را تعیین کرده و بر پایه اطلاعات بدست آمده میزان تحقق اهداف استراتژیک دانشگاه‌ها را بررسی نموده و استراتژی مناسب را تعیین کنند.

فهرست منابع

- جهانشاهلو، غلامرضا و همکاران (۱۳۸۳): "ارائه مدلی جدید برای بر طرف کردن مشکلات مدل MAJ"، کنفرانس ریاضی.
- جهانشاهلو، غلامرضا و فرهاد حسین زاده، (۱۳۸۵): "مقدمه‌ای بر تحلیل پوششی داده‌ها"، ۴۰-۱.
- زاهدی، انسیه و جواد نیک نفس (۱۳۸۶): "رتبه بندی آموزشگاه‌های فنی و حرفه‌ای مراکز استان‌ها با تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها"، مجله برنامه و بودجه، شماره ۹۸.
- شجاع، نقی و همکاران (۱۳۸۹): "ارزیابی کارایی واحدهای دانشگاهی بر اساس مدل چند مولفه‌ای در تحلیل پوششی داده‌ها"، طرح پژوهشی واحد فیروزکوه [چاپ نشده].
- فلاح جلودار، مهدی (۱۳۸۳): "مقایسه مدل‌های رتبه بندی در DEA"، پایان نامه دکتری ریاضیات کاربردی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.
- معماریان، محمد رضا و همکاران (۱۳۸۰): "کاربردی از رتبه بندی فواصل فازی در تحلیل پوششی داده‌ها"، کنفرانس جهانی ریاضی در سال ۲۰۰۸.
- مهرگان، محمد رضا (۱۳۸۳): "مدل‌های کمی در ارزیابی عملکرد سازمان‌ها (تحلیل پوششی داده‌ها)" انتشارات دانشگاه تهران.
- Anderson, P., Peterson, N.C). (1993) A Procedure For Ranking Efficient Units In data Envelopment Analysis , management Science, VOL 39,NO1.
- Adler , N., Fridman,L., Sinuany-stern,Z. ,(2002), Review of Ranking methods in the data envelopment analysis context. European Journal of Operational Research Vol

140, No P. 249-265.

- Banker, R.D., Charnes A. and Cooper W.W.,(1986), Some models for estimating technical and scale In-efficiencies in data envelopment analysis. Management science, VOL 30, No 9.
- Chang Y.L., A.S.Fchiu, M.L.Tseng,Y.H.Ln, (2007), Evaluation of worker productivity Improvement Using FDEA.IEEE CONFERANC 155-160.
- Charnes, A., Cooper,W., Lewin, A., Seiford, L.M, (1995),Data Envelopment Analysis: Theory, Methodology, and Application. Kluwer Academic Publisher.
- Charnes, A., Cooper,W.W.,Rohdes,E. (1978) Measuring The Efficiency of Decision Making Units. European Journal of operational Research 2, P. 249-44.,
- Chen, Y. and A.I. Ali (2004) DEA Malmquist Productivity Measure: New Insights with an Application to Computer Industry Eur. J. Opl Res. 159, P. 239- 249.
- Tan,H.B., Hooy,S.M.N. (2007) Modeling the Efficiency of Knowledge Economies in the Asia Pacific: a DEA Approach.,.IEEE CONFERANC 2000-2005.